

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

№ _____

МИТНИЦЯ

РІШЕННЯ

за результатами розгляду скарги _____

Державна митна служба України розглянула скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю _____ (вх. Держмитслужби _____) на рішення _____ митниці про відмову у прийнятті митної декларації або документа, що її замінює (картка відмови _____) та про відмову у митному оформленні товарів (картка відмови _____) та повідомляє про таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначено Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та

СЕД АСКОД

Державна митна служба України

Митник _____ димирович

Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000632138000B3CC900

Дійсний з 08.12.2023 00:00:00 по 07.12.2025 23:59:59

постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Відповідно до частини першої статті 1 Кодексу законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів визначено главою 4 Кодексу.

Частиною першою статті 24 Кодексу передбачено, що будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки.

Відповідно до частин першої та другої статті 24 Кодексу будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки.

Для цілей застосування цієї глави:

1) предмет оскарження – рішення, дії або бездіяльність митних органів, які оскаржуються;

2) дії митних органів – вчинки посадових осіб та інших працівників митних органів, пов'язані з виконанням обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України;

3) бездіяльність митних органів – невиконання посадовими особами та іншими працівниками митних органів обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, або неприйняття ними рішень з питань, віднесених до їхніх повноважень, протягом строку, визначеного законодавством;

4) митний орган вищого рівня – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

5) митний орган, якого стосується предмет оскарження, – митний орган, який прийняв оскаржуване рішення, вчинив оскаржувані дії або допустив бездіяльність.

Згідно з частиною сьомою статті 24 Кодексу процедура оскарження, передбачена цією главою, вважається досудовим порядком вирішення спору.

Враховуючи викладене та положення статті 24 Кодексу, митні органи та їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Частиною першою статті 26³ Кодексу передбачено, що під час розгляду скарги митний орган вищого рівня перевіряє правомірність та обґрунтованість оскаржуваного рішення митного органу, правомірність вчинених дій або відсутність факту бездіяльності митного органу.

При цьому, відповідно до частин першої та другої статті 26⁵ Кодексу, за результатами розгляду скарги митний орган вищого рівня приймає одне з таких рішень, яким:

- 1) повністю задовольняє скаргу;
- 2) частково задовольняє скаргу;
- 3) залишає скаргу без задоволення.

У разі прийняття рішення, передбаченого пунктом 1 або 2 частини першої цієї статті, митний орган вищого рівня:

- 1) скасовує оскаржуване рішення повністю або частково; або
- 2) скасовує оскаржуване рішення та самостійно приймає нове рішення; або
- 3) скасовує оскаржуване рішення та зобов'язує відповідний митний орган прийняти нове рішення відповідно до законодавства; або
- 4) вносить зміни до оскаржуваного рішення; або
- 5) визнає дії або факт бездіяльності відповідного митного органу неправомірними та зобов'язує цей митний орган вжити заходів, спрямованих на усунення виявлених порушень.

Таким чином, повноваження Держмитслужби щодо результатів розгляду скарги обмежуються прийняттям одного з рішень щодо предмету оскарження, передбачених статтею 26⁵ Кодексу.

У ході розгляду скарги встановлено, що 24 червня 2025 року до митного поста [REDACTED] митниці прямим митним представником утримувача товару [REDACTED] у митному режимі реекспорту подано митну декларацію [REDACTED] на товар [REDACTED] за результатами перевірки якої посадовою особою [REDACTED] митниці оформлено картку відмови у прийнятті митної декларації або документа, що її замінює [REDACTED]

В оскаржуваній картці відмови зазначено такі причини відмови у митному оформленні: *«За результатами перевірки поданої МД встановлено, що декларантом не подано дозвільні документи, передбачені частиною 1 статті 43 ЗУ «Про управління відходами», а саме: письмову згоду на транскордонне перевезення відходів або висновок згоду на транскордонне перевезення відходів.»* та, серед іншого, надано наступні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість прийняття митної декларації, митного оформлення, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення: *«Необхідно подати нову ЕМД з наданням дозвільних документів і відомостей, які передбачені законодавством та необхідні для виконання митних формальностей, зокрема ст. 43 ЗУ «Про управління відходами»».*

У подальшому 25 червня 2025 року, після отримання картки відмови [REDACTED] подано нову митну декларацію [REDACTED], у графу 44 якої додано нові документи, а саме:

- 1) копія листа Державної митної служби України [REDACTED] яким [REDACTED] надавалась інформація, що з 09.07.2023 (з урахуванням положень Закону № 2320-IX) у митних органів відсутні правові підстави щодо здійснення контролю за переміщенням небезпечних відходів через митний кордон України, в частині пропуску таких товарів через митний

кордон та їх випуску у відповідний митний режим на підставі відповідного дозвільного документу.

2) копія наказу Державної митної служби України від 26.01.2024 № 36, яким з розділу 5 «Документи та відомості, що підтверджують дотримання обмежень, встановлених законами України, щодо переміщення окремих товарів через митний кордон України» Класифікатора документів, сертифікатів, дозволів та додаткової інформації затвердженого наказ Міністерства фінансів України від 20.09.2012 № 1011 виключено документ «Заява декларанта або уповноваженої ним особи, в вигляді внесення коду до митної декларації, про те, що товари, що включені до Зеленого переліку відходів, не підпадають під дію пунктів 6 – 33 Положення про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх утилізацією/видаленням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.2000 № 1120 (зі змінами)» з кодом документу «5057», та документ «Письмова згода (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів» з кодом документу «5070».

За результатами перевірки митної декларації [REDACTED] посадовою особою [REDACTED] митниці оформлено картку відмови у митному оформленні товарів [REDACTED] у якій, серед іншого, зазначено такі причини відмови у митному оформленні: *«Відповідно до статті 43 Закону України «Про управління відходами» Вам необхідно надати письмову згоду на транскордонне перевезення відходів або висновок згоди на транскордонне перевезення відходів»* та, серед іншого, надано наступні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість прийняття митної декларації, митного оформлення, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення: *«Подання нової митної декларації, з наданням дозвільних документів і відомостей, які передбачені законодавством та необхідні для виконання митних формальностей, зокрема ст. 43 ЗУ «Про управління відходами.»»*

Водночас, процедури митного контролю та митного оформлення товарів, що переміщуються через митний кордон України, єдині та регламентовані Кодексом, а також іншими нормативно-правовими актами з питань митної справи.

Так, одночасно із набранням чинності 09 липня 2023 року Законом України від 20 червня 2022 року № 2320-IX «Про управління відходами» (далі – Закон № 2320-IX) Закон України від 05 березня 1998 року № 187/98-ВР «Про відходи» (далі – Закон № 187/98-ВР) втратив чинність.

У статті 34¹ Закону № 187/98-ВР було передбачено, що митні органи здійснюють митні формальності, необхідні для пропуску через митний кордон України, випуску у відповідний митний режим небезпечних відходів, на підставі письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів, отриманої від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, з використанням механізму «єдиного вікна» відповідно до Митного кодексу України.

Закон № 2320-IX визначає правові, організаційні, економічні засади діяльності щодо запобігання утворенню, зменшення обсягів утворення відходів,

зниження негативних наслідків від діяльності з управління відходами, сприяння підготовці відходів до повторного використання, рециклінгу і відновленню з метою запобігання їх негативному впливу на здоров'я людей та навколишнє природне середовище та регулює відносини, пов'язані із запобіганням утворенню та з управлінням відходами, що утворюються в Україні, а також з управлінням відходами, що перевозяться через територію України, вивозяться за її межі та ввозяться в Україну з метою відновлення, у тому числі рециклінгу.

Законом № 2320-IX не передбачено запровадження дозвільного документа або відомостей про наявність чи відсутність товару у відповідному реєстрі як підстави для здійснення відповідних митних формальностей митними органами у розумінні положень статті 197 Кодексу України.

Таким чином з 09 липня 2023 року (з урахуванням положень Закону № 2320-IX) у митних органів відсутні правові підстави щодо здійснення митних формальностей, пов'язаних із контролем за переміщенням небезпечних відходів через митний кордон України, в частині пропуску таких товарів через митний кордон та їх випуску у відповідний митний режим на підставі відповідного дозвільного документу.

Відповідно до частини першої статті 256 Кодексу відмова у митному оформленні – це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

Згідно з частиною другою статті 256 Кодексу у рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження.

Враховуючи зазначені положення Кодексу, рішення про відмову у митному оформленні має бути вмотивованим, містити інформацію про причину відмови та вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів.

Ураховуючи, що згідно з частиною першою статті 3 Кодексу, при здійсненні митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України, застосовуються виключно норми законів України та інших нормативно-правових актів з питань митної справи, чинні на день прийняття митної декларації митним органом України, зазначені Дніпровською митницею у оскаржуваних картках відмови вимоги щодо подання нової митної декларації, з наданням дозвільних документів передбачені ЗУ «Про управління відходами» є необґрунтованим.

Таким чином, Державною митною службою України за результатами розгляду скарги встановлено, що оскаржувані картки відмови оформлено з порушенням вимог частин першої та другої статті 256 Кодексу.

Керуючись частинами першою та другою статті 26⁵ Кодексу, Державна митна служба України

ВИРІШИЛА:

[REDACTED] (вх. Держмитслужби [REDACTED] на рішення [REDACTED] митниці щодо оформлення карток відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення [REDACTED] задовольнити частково.

Скасувати рішення [REDACTED] митниці щодо оформлення карток відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення [REDACTED]

Згідно з частиною третьої статті 26⁵ Кодексу у разі незгоди з прийнятим рішенням особа, яка подала скаргу, може оскаржити його у судовому порядку.

Директор Департаменту організації виконання митних формальностей

Андрій АРТЕМЕНКО

[REDACTED]